

Oversigt over Plantesygdomme.

206. — Juni 1935.

Byggets Stribesygge er iagttaget i mange Egne og med stærke Angreb. Altfor mange undlader den aarlige Afsvampning i den Tro, at Byg, der for et eller to Aar siden er købt som sygdomsfri Stamsæd, stadigt holder sig fri af Angrebet.

Lyspletsygge er meget almindelig overalt i Landet; 45 Beretninger omtaler Sygdommen som meget udbredt og med stærke Angreb. Samtidigt berettes om Brugen af Mangansulfat, der trods sin Kostbarhed dog kan anvendes med Fordel, men kun paa Jorder med stærke Angreb. Velkendt er Kalkens fremmede Indflydelse paa denne Sygdom; mindre kendt Betydningen af Jordens Løshed, der ofte er afgørende for Angrebets Styrke.

Gulspidssygge, der er kendt som en jydsk Plantesygdom, har vist sig paa nyopdyrkede Jorder udenfor Jylland, saaledes i Køng Mose i Syd-sjælland. I Jylland holdes Sygdommen i Skak ved flittig Brug af Blaasten.

Fodsyge er allerede set adskillige Steder, især er der fundet stærke Angreb i Rug.

Nøgen Bygbrand forekommer ret hyppigt i Byg, der vel er afsvampet paa almindelig Vis, men ikke ved Varmvandsbehandling, der nu som for ca. 50 Aar siden er det eneste Middel mod denne Brandform.

Angreb af Havreaal forekommer i et foruroligende Antal Marker i næsten alle Egne af Landet, og man bliver i stigende Grad klar over Situationens Alvor og indser Nødvendigheden af at forlade de letsindige Sædsifter.

Mosaiksyge findes paa Frørunkelroer i alle Frøavlsegne med særdeles stærke Angreb, dog ikke stærkere end Sygdommens Angreb paa Stiklingsroerne sidste Efteraar lod formode. Trods store Gødningsmængder og meget gunstige Vækstbetingelser vil Sygdommen øve afgørende Indflydelse paa Frøudbyttets Størrelse.

Bedeskimmel er hidtil kun fundet i enkelte Frømarker og med svage Angreb.

Rodbrand hos 1-aarige Runkel- og Sukkerroer følger i Angrebsstyrke hyppigst i Kalktrangspletter, dog ses den ogsaa i hele Marker, hvor dens Angreb er fremmet af daarlige Spiringsbetingelser og Kulde, især i Roer saet sent og i ubekvem Jord.

Angreb af Aadselbillen har været meget godartet i Aar, og Bedefluen synes uden Betydning. Efter d. 20. Juni saas hist og her Lus paa Frøroerne, men endnu synes der ikke at være Tale om Angreb af større Betydning.

I Kløvermarker saavel som i Haver er Gnav af Ørentviste usædvanlig almindelig.

Kartoffelens Rodfiltsvamp er især slem ved tidligt lagte Kartoffler, hvor dens Angreb mange Steder er ret stærkt.

Kartoffelskimmel blev første Gang meldt fra Strynø d. 26. Juni; derefter fulgte følgende Angreb: Midtsjælland (Stenlille) 28. Juni, Sydfyn (Horne) 29. Juni, Slagelse 2. Juli, Lolland (V. Skørtinge) 2. Juli, Nordøstsjælland 4. og 5. Juli og Djursland (Hesselager) 5. Juli. 1. Varsel om Sprøjtning udsendtes herfra gennem Ritzau d. 5. Juli.

Æbleskurv er allerede udbredt og i adskillige Tilfælde alvorlig. Pæreskurv er ogsaa iagttaget, men har hidtil ikke gjort sig saa bemærket som Æbleskurv. Man maa regne med, at Skurven i Aar har haft det gunstigt i Forsommeren, og at der derfor kan befrygtes stærke Angreb, hvis Resten af Sommeren ikke bliver meget ugunstig for Skurven. Det vil blive nødvendigt mange Steder at sprøjte eller pudre flere Gange end Tilfældet har været de sidste Par Aar, hvis alvorlige Skurvangreb skal undgaaes.

Graaskimmel (Skudangreb af Kærne- og Stenfrugtskimmel) paa Æble er som Helhed godartet, omend der er konstateret nogle stærke Angreb. Paa Pære er den af underordnet Betydning. Paa Kirsebær er der derimod iagttaget adskillige stærke Angreb, især paa Surkirsebær, medens Angrebene paa Blommer er uden Betydning.

Gul Frugtskimmel (Kærne- og Stenfrugtskimmel) er iagttaget 20. Juni paa Frugterne af Bismarck ved Horsens og ondartet paa nogle Kirsebærsorter ved Svendborg.

Stikkelsbældræberen er meget udbredt i Aar.

I Haverne har Blommehveps, Æblehveps og Pæregalmyg anrettet stor Skade mange Steder, og Gaasebillerne har sværmet stærkere end ellers.

Løbebiller blev ofte truffet i stort Tal i Jordbærbedene, hvor de var meget besværlige Gæster, der var slemme ved Bærrene.

Paa Jordbær er der iagttaget en her for Landet ny Svampesygdom, Læderraad, som skyldes en *Pythiacé*, sandsynligvis *Phytophthora cactorum*. Sygdommen viser sig ved, at Bærrene bliver brune, helt læderagtige, med skarp Grænse mellem sundt og sygt. Det er sandsynligt, at det er den megen Regn, som har begunstiget Svampen, der smitter Bærrene fra Jorden.

Angreb af Tæger (*Stephanitis*) paa Rhododendron synes at blive almindeligere her i Landet. Der bør i Tide sprøjtes med Nikotin og Sæbe.

Lyngby, 11. Juli 1935.

Statens plantepatologiske Forsøg.

Der er for Juni modtaget 62 Indberetninger; endvidere er der besvaret 580 Forespørgsler.

KORN.

Byggets Stribesygge (*Pleospora graminea*). Sygdommen er øjen-synligt i Tiltagende overalt i Landet. I 32 Beretninger omtales den som meget almindelig og med stærke Angreb, hvor Saasæden ikke er afsvampet. 6—8 pCt. syge Planter er almindeligt (Chr. Moth Bundgaard), men 15—30 indtil 50 pCt. findes ogsaa (Martin Nielsen, P. Riis Vestergaard). De stærke Angreb forekommer især, hvor der for 2—3 Aar siden er købt ny Saasæd. Denne købes som Regel afsvampet, og hvis der ikke i 1. Aar findes Stribesygge, er der en vis Tilbøjelighed til at undlade Afsvampning ogsaa de følgende Aar. Følgelig maa man ved stærke Angreb søge oplyst, ikke alene om der er foretaget Afsvampning, men ogsaa om hvornaar saadan sidst er udført. Med saadanne Forhold er det kun naturligt, at de yngste Bygsorter som f. Eks. Majabyg viser stærke Angreb.

Nøgen Bygbrand (*Ustilago nuda*). Fra flere Steder omtales Angreb paa 6—8 pCt. (P. Rasmussen), men det er stedse, hvor man har undladt Varmvandsbehandling (J. Chr. Andersen-Lyngvad).

Fodsyge synes mere fremtrædende end i de nærmest foregaaende Aar baade i Hvede og Rug. I Rug ytrer stærke Angreb sig som »Knække-sygge« (Fr. Heick); de stærke Angreb i Hvede staar i nøje Forbindelse med uheldigt Sædskitte (P. Riis Vestergaard). 20 Beretninger omtaler ikke Fodsyge.

Lyspletsygge. Sygdommen har i Aar aabenbart kulmineret i Juni. Angrebet har været stærkt og skønnes at ville slaa Udbyttet ned ikke blot hos Havre men ogsaa hos Hvede. Betydningen af stærk Kalkning fremhæves ofte og i Forbindelse med, at Forstaaelsen heraf kun breder sig langsomt: »Interesse for Kalkning er stor, men Forstaaelsen lille« (P. Gregers Hansen); men selv om Forstaaelsen er til Stede kalkes der dog: »Bind Munden paa fanatiske Kalkagitorer« (H. E. Jensen). Mergling uden forudgaaende Undersøgelse sker flere Steder (Johs. Nyholm). Men Sygdommens Forløb præges ogsaa af Jordens Løshed, stærk Foraarsbehandling af løs Jord og manglende, stærk Tiltromling. Endda er der Tilfælde, hvor disse Aarsager ikke slaar til, saaledes paa Lerjord, hvor der i 20 Aar ikke er tilført Kalk »Vi har ikke til Bunds lært Lyspletsygens Natur at kende endnu« (M. Greve). Mangansulfat bruges, skønt den er kostbar: »Det er forfærdelig kedeligt, at Medicinen er saa dyr« (Sv. A. Rasmussen). Meget vilde være vundet, om det kunde lykkes at finde Midler, der var i Stand til varigt at ændre lyspletsyg Jords uheldige Egenskaber i Lighed med Blaasten til Gulspidsygge — ogsaa i Henseende til Omkostninger.

Gulspidsygge. Takket være Anvendelse af Blaasten er Sygdommen i stærk og som det synes varig Tilbagegang, ialtfald saa længe den første Portion Blaasten virker. Fra Jylland, som er denne Sygdoms Hjemsted, meldes om gode Resultater efter Brug af Blaasten. Udenfor Jylland er Sygdommen i Aar set paa nyopdyrket Jord i Køng Mose i Sydsjælland (P. Grøntved) og paa Samsø (P. Riis Vestergaard). Som rimeligt er, varierer Sygdommens Kendetegn en Del paa de forskellige Jorder.

ROER.

Mosaiksyge. Angrebene i Frøroer, fortrinsvis Runkelroer, er meget ondartede. »Det er næsten umuligt at finde Planter, der ikke er befængt med Sygdommen« (H. Wraae-Jensen); samme Bedømmelse kommer fra Als, Aabenraa, Haderslev, Fredericia, Fyn, Syd- og Sydvestsjælland og Midt- og Østsjælland, kort — udprægede Frøavlsegne. Almindeligt er 50—70—90 indtil 100 pCt. stærkt angrebne Planter (P. Rasmussen, Fr. Nielsen, M. Olsen, H. Bagge, Martin Olsen, H. Rasmussen, Moth Bundgaard, M. Greve, P. Grøntved). Allerede sidste Efteraar var Angrebet saa stærkt i Stiklingroer, at et ødelæggende Angreb i Aar maatte blive en Selvfølgelighed. Selv stærk Gødskning — i et enkelt Tilfælde er forsøgt 700 kg Salpeter pr. Td. Land — og meget fine Vækstbetingelser har ikke kunnet forhindre, at Mosaiksygen tager sin meget store Part af det forventede Udbytte.

Frøsukkerroer synes at gaa nogenlunde fri for Mosaiksygens Angreb.

Bedeskimmel (*Peronospora Schachtii*) er nærmest godartet i Angreb; 3—4 Beretninger omtaler dog ret stærke og almindelige Angreb, saaledes fra Haderslev hvor Sygdommen er meget slem (Fr. Nielsen).

Rodbrand har været almindelig hos 1-aarige Planter af Runkel- og Sukkerroer. Foruden Angreb i Kalktrangspletter har Sygdommen været stærk i Angreb, hvor der er foretaget sen Saaning i ubekvem Jord (H. Bagge). I enkelte Tilfælde har Angrebet været saa stærkt, at det har været nødvendigt at saa om (J. Chr. Andersen-Lyngvad). Svær Jord giver næsten altid stærke Rodbrandangreb (T. K. Ladegaard).

Lyspletsyge er iagttaget med stærke Angreb paa Sukkerroer paa Møn (H. Hansen).

KORSBLOMSTREDE.

Skulpesvamp (*Alternaria brassicae & circinans*) breder sig stærkt, men Sprøjtning er almindelig næsten alle Steder (H. Wraae-Jensen).

Gulspidssyge hos Kaalroer er iagttaget et Par Steder i Jylland, saaledes ved Holstebro (P. O. Overgaard).

KARTOFLER.

Kartoffelens Rodfiltsvamp (*Rhizoctonia solani*) synes at være sent paa Færde; den er set mange Steder, men mest i svage Angreb, der naturligvis kan forværres. Dog meldes fra 4—5 Steder i Jylland om stærke Angreb; tidlig og dyb Lægning omkring 23.—24. April af forspirede Kartoffler giver stærkt Angreb (O. Bachmann Olesen, J. Chr. Andersen-Lyngvad). Paa Røndeegnen er for første Gang i Løbet af 6 Aar set alvorlige Angreb af Sygdommen (Martin Nielsen).

Kartoffelskimmel (*Phytophthora infestans*) kom tidligt og med stærke Angreb, udelukkende paa tidlige og middeltidlige Sorter som Webbs, Erstling, Tidlig Rosen og King Edward. Fra 26. Juni og indtil 1. Sprøjtevarsel udsendtes d. 5. Juli, indsendtes Meddelelse om 9 Angreb, alle fra Øerne paa nær eet fra Østjylland (Djursland).

Ved Kultivering af ret store Engarealer i Todsbøl Vest for Bolderslev i Sønderjylland mislykkes samtlige Afgrøder (Laurits Ravn). Det skønnes, at Gulspidssyge og Kalimangel kan være blandt Aarsagerne til Misvæksten. Inden man foretager sig noget i Retning af, hvad der kan formodes at være en Forbedring af Jorden — heriblandt ogsaa Kalkning og Mergling

— har man meget fornuftigt besluttet at anlægge store Demonstrationer for at søge oplyst, hvad Jorden trænger til — og hvad den taaler.

HANS R. HANSEN.

FRUGTHAVEN.

Æbleskurv (*Venturia inaequalis*) er allerede alvorlig adskillige Steder (Nordsjælland, Sorø og Holbæk Amter, Lolland, Falster, Varde-Esbjerg, Horsens, Nr. Bork, Skive, Hornum). Det er naturligvis mest paa modtagelige Sorter som Bellefleur de France, Bismarck, Boiken, Cox' Orange, Graastener og Mølleskov, at Angrebet har vist sig, men det er ogsaa set paa adskillige andre Sorter. Svampen findes saavel paa Blade som paa Frugter. Ved Horsens er den meget alvorlig, hvor der er sprøjtet 1 Gang med Bordeauxvædske og 2 Gange med Svovlkalk (Chr. A. Nørholm). Fra Sorø og Holbæk Amter fremhæves det, at Svampen har bredt sig stærkt i de sidste Dage i Maaneden, men dog især i de Haver, hvor 3. Sommersprøjtning endnu ikke er udført (Ejner Christensen).

Paa Lolland-Falster ses alvorlige Angreb, hvor der er pudret 3 Gange og sprøjtet indtil 4 Gange (Georg Jensen). Der foreligger dog ogsaa 9 Indberetninger om, at Skurven endnu ikke er set, eller at der kun er set enkelte eller svage Angreb.

Med den gode Start Skurven har faaet i Forsommeren, vil det mange Steder blive nødvendigt at udføre en eller flere Sommersprøjtninger eller Pudringer mere, end der er udført de sidste Aar, hvis Skurven ikke skal blive ødelæggende.

Pæreskurv (*Venturia pirina*) er ikke saa udbredt som Æbleskurven. Der er kommet 10 Meldinger om, at Skurven endnu ikke er iagttaget, 5 om lettere Angreb og 5 om alvorligere Angreb (Sorø og Holbæk Amter, Varde-Esbjerg, Horsens, Nr. Bork, Skive).

Æble-Graaskimmel (*Monilia laxa* f. *mali*) (= Skudangreb af Kærnefrugtskimmel) optræder varierende, som Helhed nærmest godartet. Om meget almindelige eller stærke Angreb meldes kun fra Midt- og Vestsjælland, Horsens og Viborg (Moth Bundgaard, A. Feilberg, N. F. J. Larsen, Chr. Nørholm, A. P. Aidt). Det maa i denne Forbindelse nævnes, at Knopcellestadiet af Kræft (*Fusarium Wilkommii*) i Aar hyppigt optræder paa en saadan Maade paa de fjorgamle Grene, at Angrebet let forveksles med Graaskimmel.

Almindelig Graaskimmel (*Monilia laxa*) er sjælden paa Blomme og Pære. Paa Kirsebær derimod er der Angreb, og ofte alvorlige Angreb, mange Steder rundt omkring i Landet. Betydningen af Bortfjernelse af alle syge Skud er tydeligt iagttaget paa Fyn.

Gul Frugtskimmel (*Monilia fructigena*) (= Kærnefrugtskimmel) er iagttaget paa Frugterne af Bismarck den 20. Juni. Paa en Del Kirsebærsorter ved Svendborg var der stærkt Angreb paa Frugterne sidst i Maaneden, hvilket formentlig ogsaa har været Tilfældet andre Steder, da den forudgaaende Regnperiode har været gunstig for Svampen.

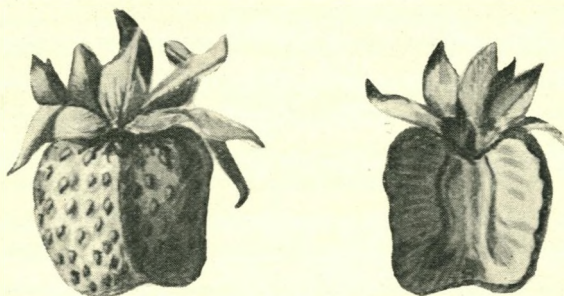
Sølvglans viser sig meget kraftigt ved Forlev paa et ca. 75 aarigt Æbletræ, som er ompodet for 3 Aar siden. De podede Skud er kraftige, men alt Løvet har Sølvglans (E. Christensen). Her drejer det sig formentligt om fysiologisk Sølvglans, der viser sig paa ompodede Træer, hvor der jo er et Misforhold mellem den store Rod og en lille Top.

Sølvglans forarsaget af *Stereum purpureum* har ved Sørbymagle

dræbt en Blomme, Reine Claude, som er helt gennemvævet af Svampen (Ejner Christensen).

Fra Lolland-Falster skrives, at det flere Steder er iagttaget, at alle-rede anlagte og dannede Frugtknopper paa Æble er begyndt at skyde paany. Aarsagen maa være den megen Fugtighed i den senere Tid. Værst synes det at være, hvor der er Tale om unge Træer, der er beskaaret stærkt og tillige gødet stærkt med Kali. Sønderkov synes at være den Sort, der er værst til at give Genvækst i Frugtknopperne. Har anbefalet Dækafgrøder, hvor Træerne endnu ikke har begyndt Genvækst (Georg Jensen).

Stikkelsbærdræberen (*Sphaerotheca mors uvae*) er ualmindelig ondartet i Aar, der foreligger 18 Indberetninger, som er kommet fra næsten hele Landet, om talrige eller stærke Angreb. Fra Lolland-Falster meldes om godt Resultat af Vintersprøjtning med Blaasten eller Formalin (Georg Jensen). Paa Vestmøn findes kun sunde Bær, hvor der foruden

Jordbær med Læderraad (*Phytophthora cactorum*).

almindelig Vintersprøjtning er sprøjtet med Blaasten 4:100 lige ved Løv-spring (H. P. Petersen). I Rougsø og Sønderhald Herred har Vinter-sprøjtning med Blaasten og Sommersprøjtning med Svovlkalk virket for-trinligt (Johs. Nyholm). Endvidere foreligger der tre Meddelelser om, at det er, hvor der ikke er sprøjtet, at der findes Angreb, medens Angreb i sprøjtede Haver er uden Betydning. Fra Slagelse-Skelskøregnen skrives, at hvor der er sprøjtet i rette Tid med Salicyl-Sprit-Sæbe har Svampen kunnet holdes nede (A. Sauer). Der foreligger ogsaa Meddelelser om min-dre gode Resultater af Sprøjtning saaledes fra Nr. Bork, hvor der er stærke Angreb i enkelte Haver, hvor der er vintersprøjtet og sommersprøj-tet en Gang (S. M. Sørensen). Ved Spangsbjerg er der en Del Angreb paa de fleste Sorter, skønt der er sprøjtet 2 Gange med Bordeauxvædske og 2 Gange med Formalin (E. Christiansen).

KØKKENURTER.

Brune Rødder paa Tomater er almindeligt udbredt i Aar (Verner Nielsen).

»Bakteriose« i Skalotter er stærk ved Svejlbæk i Løg af Ejerens egen Avl. Der var ikke bemærket Angreb i 1934 (N. Gram).

Læderraad, som foraarsages af en *Pythiace* sandsynligvis *Phytoph-thora cactorum*, har vist sig paa Jordbær ved Haslev. Bærrene bliver brune, men i Modsætning til ved Angreb af Drueskimmel holder de sig faste, de er helt læderagtige. Der er en skarp Grænse mellem sundt og sygt. Sygdommen er ny for Danmark, men er iagttaget i Schweiz i 1912

og i U. S. A. i 1922, hvor den især var ondartet i det sydlige Mississippi, men den er ogsaa fundet i andre af Staterne. Det er særlig Regn, som begunstiger Sygdommen. Jorddækning hæmmer Svampen, som findes i Jorden og derfra smitter Bærrene.

ANNA WEBER.

KORN.

Havreaal (*Heterodera schachtii*). Nu da man i stigende Grad bliver opmærksom paa, hvilken Fare Havreaalen er for Korndyrkningen, indløber der et stort Antal Meddelelser om nye Angreb i praktisk talt alle Egne af Landet.

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*) har som allerede nævnt gjort Skade i en Del af Landets Egne, men er nu ophørt med at æde. Nye Beretninger af Betydning er ikke indløbet.

Fritfluelarver (*Oscinis frit*). Der er konstateret en Del svage Angreb i Vaarsæden. Stærke Angreb er fundet hist og her, men altid i sent saaede Marker.

Hvedemyg. Ved Undersøgelse i nogle Marker i Sydsjælland fandtes Larverne i stort Tal. I nogle Tilfælde var det den orangegule Hvedemyg (*Sitodiplosis mosellana*), der var talrigst, i andre var den gule Hvedemyg (*Contarinia tritici*) talrigst. Endnu foreligger der ingen Indberetninger fra Praksis.

Halmhveps (*Cephus pygmaeus*). Fra Slingerup meldes, at man har set ualmindelig mange Halmhvepse i Hveden (Forstander Jensen).

KORSBLOMSTREDE.

Roeaal (*Heterodera schachtii*). I en Forevisningsmark ved Grenaa, hvor der har været Angreb i Runkelroer, er der i Aar stærkt Angreb i Turnips. Planterne er mindst angrebet langs Gangene, men totalt mislykkedes paa begge Sider af disse (A. Larsen-Ledet).

Krusesyge (*Contarinia nasturtii*). Symptomerne er begyndt at vise sig i mange Kaalroemarker, men er i Almindelighed ret svage. Stærkere Angreb træffes i Kaalen.

Kaalfluellarver (*Chortophila brassicae*). Angrebene karakteriseres i Almindelighed som godartede, og det fremhæves, at det fugtige Vejr hjalp Planterne til hurtigt at sætte nye Rødder over Angrebsstedet. Om alvorlige Angreb i Markerne meldes dog fra Kertemindeegnen (T. K. Ladegaard), Mariager (S. A. Rasmussen), Grenaa (A. Larsen-Ledet) og Nordslesvig (P. Rasmussen).

Snudebiller (*Barypithes pellucidus*). I en Planteskole nær Holbæk gnavede denne Art paa unge Kaalplanters Rodhals og gjorde følelig Skade. Billen synes aldrig før at være bemærket som Skadedyr, hverken her eller i Udlandet.

BEDER.

Aadselbillen (*Blitophaga opaca*) har i Aar optraadt godartet. Der meldes om en Del svage Angreb uden større Betydning. Nord for Ringsted synes Billerne dog at have optraadt ret talrigt. Giftklid anvendtes her med Held (Chr. Moth Bundgaard).

Bedefluen (*Pegomyia hyoscyami*). Der meldes kun om enkelte, svage Angreb uden nævneværdig Betydning. I mange Egne af Landet har man overhovedet ikke bemærket Larverne.

Bedelus (*Aphis papaveris*) bemærkedes i en Del Marker fra d. 20. Juni, men der foreligger endnu ingen Meddelelse om alvorlige Angreb. De fleste Beretninger lyder paa, at Angrebene er meget svage eller overhovedet ikke bemærket.

BÆLGPLANTER.

Kløveraal (*Tylenchus dipsaci*). Der foreligger en Del Indberetninger om Angreb baade i Rød- og Hvidkløver. Paa Ringstedegnen bemærkedes saaledes et Angreb i Hvidkløver i varigt Græs. Marken har ligget 3 Aar, og der har ikke i flere Aar før været Hvidkløver i Marken (Chr. Moth Bundgaard).

Ørentviste (*Forficula auricularia*) har optraadt meget talrigt i Aar. Særlig i Kløvermarkerne er det ejendommelige, flossede Gnav meget almindeligt. I flere Tilfælde var Skaden betydelig. Ørentvistenes »Reder« fandtes i en Dybde af indtil 20 cm.

FRUGTTTRÆER OG -BUSKE m. m.

Gaasebiller (*Phyllopertha horticola*) har i Aar sværmet i ualmindelig Grad og lokalt gjort megen Skade paa Frugttræer og -buske, Prydplanter m. m. Indberetninger om særlig stærke Angreb foreligger fra Jylland, men Sværmene er ogsaa iagttaget paa Øerne. Fra Rønde skrives om stærke Angreb i Frugtplantager. Sprøjtning med Blyarsenat standse Angrebet (M. Nielsen). I et Tilfælde aad Graaspurvne en Mængde Biller (N. Gram).

Æblesnudebillen (*Anthonomus pomorum*). Fra Studsgaard (N. C. Jensen) og Varde-Esbjerg (M. Sørensen) skrives, at Angrebene har været stærkere end sædvanlig. De øvrige Beretninger lyder paa svagere Angreb.

Blommehveps (*Hoplocampa fulvicornis*) og Æblehveps (*H. testudinea*) har som sædvanlig gjort megen Skade. Særlig Blommehvepsen har ofte været ødelæggende. Fra Skiveegnen meldes, at Pærehvepsen (*H. brevis*) flere Steder har angrebet 90—95 pCt. af Frugterne (J. Myrhøj). Dette sidste Forhold er sjældent iagttaget.

Bladhvepselarver (*Lyda flaviventris*). Fra Roskildeegnen indsendtes disse ejendommelige Larver, der var fundet paa et Pæretræ. Lydalarverne, der lever i et fælles Spind, er sjældne paa Frugttræer her i Landet (Grethe Langsø Nielsen).

Løbebiller (særlig *Harpalus ruficornis*) har gjort Skade paa Jordbærrene mange Steder. Billerne gnaver især af Nødderne, hvorved Bærrene faar et uappetitligt Udseende.

PRYDPLANTER.

Ørentviste (*Forficula auricularia*) er usædvanlig talrige i Haverne og gnaver af Georginer, Gulerødder, Rødbeder, Æbletræer m. m. (G. Jensen).

Rhododendrontæger (*Stephanitis sp.*). Fra flere Lokalteter i København Omegn indsendtes Blade af Rhododendron beskadiget ved Sugning af disse Tæger, der hidtil kun er fundet i faa Tilfælde her i Landet. Tidlig Sprøjtning med Nikotin og Sæbe anbefales.

PROSPER BOVIEN.